

167 Το Φρούριο της Τήνου

Προσφορά

Αιώνιε, Κύριε των πάντων,
με τη χάρη και τη βοήθειά σου,
κάνω την προσφορά μου
μπροστά στην άπειρη αγαθότητά σου,
και μπροστά στη δοξασμένη Μητέρα σου,
και σε όλους τους αγίους,
άνδρες και γυναίκες,
της ουράνιας αυλής:

Θέλω και επιθυμώ
και αυτή είναι η απόφασή μου
ύστερα από ώριμη σκέψη,
αρκεί αυτό να είναι
για μεγαλύτερη υπηρεσία και δόξα σου
να σε μιμηθώ υπομένοντας όλες τις προσβολές
και κάθε ονειδισμό και κάθε είδους φτώχεια,
τόσο υλική όσο και πνευματική,
εάν η αγιότατη Μεγαλοσύνη σου
θελήσει να με εκλέξει και να με δεχθεί
σε μια τέτοια ζωή και κατάσταση.

Εξώφυλλο:
Η Προσκύνηση του Αγίου Ιγνατίου Λογιόλα
Jan de Vos (17e.s.)

Αγαπητοί Φίλες και Φίλοι,

Για όσους τρέφονται από την πνευματικότητα των Ιησουϊτών, το 2006 σημειώνει τρεις μεγάλες επετείους. Πριν από 450 χρόνια, το 1556, στη Ρώμη, στις 31 Ιουλίου, πέθαινε ο Ιγνάτιος Λογιόλα, που θεωρείται ως ο ιδρυτής του Τάγματος των Ιησουϊτών και ο μεγάλος θεμελιωτής του με τη συγγραφή του *Καταστατικού*. Πριν πεντακόσια χρόνια, το 1506, γεννιόντουσαν οι δυο βασικοί σύντροφοι, πάνω στους οποίους στηρίχτηκε ο Ιγνάτιος: ο ένας, ο Φραγκίσκος Ξαβέριος, γεννημένος στον πύργο του Ξαβιέ της Ναβάρρας (Ισπανία) στις 7 Ιουλίου, και ο άλλος, ο Πέτρος Φαβρ, γεννημένος στη Σαβουά της Γαλλίας, στις 13 Απριλίου.

Ο Ιγνάτιος είναι εκείνος που βίωσε πρώτος και που κατέγραψε την μεγάλη προσωπική εμπειρία των *Πνευματικών Ασκήσεων*. Μια μέθοδος και μια πορεία για να γνωρίσει και να τεθεί στην ακολουθία του μεγάλου Βασιλιά, του Ιησού Χριστού. Πλούσιος από αυτή την εμπειρία και επαναλαμβάνοντας ασταμάτητα τη φράση της παραβολής του Ιησού, «*τι θα σε ωφελήσει να κερδίσεις τον κόσμο ολόκληρο, αν χάσεις την ψυχή σου*» (Μτ. 16,25), μπόρεσε να κερδίσει τους πρώτους συμφοιτητές του, ώστε όλοι μαζί να αφιερώσουν τη ζωή τους στην υπηρεσία του Θεού μέσα στην Εκκλησία.

Ο Φραγκίσκος Ξαβέριος, υπήρξε ένας νέος με πολλά χαρίσματα και με πολλές γνώσεις, κάποιος που θα μπορούσε να έχει μια λαμπρή καριέρα σε ανθρώπινο επίπεδο. Όμως όλα αυτά, όπως ο απόστολος Παύλος, τα θεώρησε ως «σκύβαλα» (Φιλ. 3,8), δηλαδή σκουπίδια. Γι' αυτό και, όταν του ζητήθηκε από την εκκλησιαστική Αρχή να φύγει στα άγνωστα τότε μέρη για να κηρύξει το Ευαγγέλιο, έφυγε πρόθυμα και έγινε ο μεγάλος ιεραπόστολος στην Άπω Ανατολή «για να κερδίσει όσο γίνεται πιο πολλούς» (Α Κορ. 9,19)

Ο Πέτρος Φαβρ, χωρίς μεγάλη φυσική αντοχή αλλά με μεγάλο ψυχικό και πνευματικό πλούτο, επιδόθηκε στην πνευματική καθοδήγηση εκείνων που αναζητούν κάποιο δρόμο που να τους οδηγήσει προς το Θεό. Πάντοτε σε επαγρύπνηση να επιτελεί όχι ένα δικό του έργο αλλά το έργο του Αγίου Πνεύματος, έλεγε: «όσο περισσότερο είμαστε ενωμένοι μαζί του, τόσο πιο άφθονη είναι η ευλογία με την οποία περικλείει και τις πιο ασήμαντες εργασίες μας».

Από αυτούς τους τρεις «Φίλους εν Κυρίω», μαζί με τους τέσσερις πέντε άλλους συμφοιτητές τους που αποφάσισαν να τεθούν όλοι μαζί στην υπηρεσία του Χριστού και της Εκκλησίας, γεννήθηκε η

«Συντροφιά του Ιησού», όπως οι ίδιοι ονομάστηκαν, για να μπορούν να δίνουν απάντηση σε όσους τους ρωτούσαν: «Ποιοι είστε».

Τρεις άνθρωποι τελείως διαφορετικοί ο ένας από τον άλλο, με διαφορετικούς χαρακτήρες και με διαφορετικές επιδιώξεις στο ξεκίνημά τους. Όμως ένα κοινό χαρακτηριστικό τους ένωσε: η επιθυμία να «αναζητήσουν και να βρουν το Θεό». Δεν ήταν κάποια προϋπάρχουσα ομοιομορφία μεταξύ τους που τους συγκέντρωσε, αυτούς και τους άλλους συντρόφους τους, αλλά η κοινή επιθυμία να απαντήσουν «Ναι» στο κάλεσμα του Θεού και ο καθένας να ανταποκριθεί με το δικό του προσωπικό χάρισμα.

Ο Ιγνάτιος θα συνεχίσει να είναι ένας μύστης, ακόμη και όταν η αποστολική εργασία που έχει να εκπληρώσει, τον υποχρεώνει να είναι ρεαλιστής. Έτσι μας δείχνει ότι η μοναχική ζωή δεν είναι μια ουτοπία, ούτε απομάκρυνση από την πραγματικότητα. Ο μοναχός που θέλει να βιώσει τη μοναχική ζωή είναι υποχρεωμένος να βιώνει την πίστη καθημερινά μέσα στην πραγματικότητα και με ρεαλισμό.

Ο Φραγκίσκος Ξαβέριος μας δείχνει τους ορίζοντες προς τους οποίους οφείλουμε να κατευθυνθούμε, να τους διασχίσουμε και να τους περάσουμε για να συναντήσουμε τους ανθρώπους. Όχι από αναζήτηση του εξωτικού και της περιπέτειας, αλλά επειδή επείγει «να κηρυχθεί κι εκεί» το Ευαγγέλιο (Μκ. 1,38). Αυτή η θέλησή του να φέρει το θείο μήνυμα μέχρι την άκρη της γης, τον οδήγησε μέχρι την Ιαπωνία και μέχρι τις πύλες της Κίνας.

Ο Πέτρος Φαβρ, μέσα από την προσωπική του ζωή όπως και μέσα από την πνευματική καθοδήγηση που πρόσφερε στους ανθρώπους της εποχής του που αναζητούσαν το Θεό, μας δίνει τη μαρτυρία για την απαραίτητη προσοχή που πρέπει να δίνουμε σ' αυτό που συμβαίνει μέσα στην ανθρώπινη καρδιά.

Για όλους εμάς, λοιπόν, που τρεφόμαστε από την πνευματικότητα αυτών των μεγάλων πνευματικών ανθρώπων, το 2006 είναι ένα έτος Ιωβηλαίο. Ένα έτος περίσκεψης και μελέτης, καταλαγής και συμπιλίωσης με το Θεό και με τον εαυτό μας. Ένα έτος που μας ξεκόβει για λίγο από την καθημερινότητα και μας κάνει να γυρίσουμε και να κοιτάξουμε προς τα πίσω όχι για να επιστρέψουμε στο παρελθόν αλλά για να ελέγξουμε τη μέχρι τώρα πορεία μας, να την επανευθυγραμμίσουμε όπου χρειάζεται, και να κινηθούμε πάλι για το μέλλον.

Σε όλους εύχομαι καλό καλοκαίρι και καλή ξεκούραση.

π. Σεβαστιανός Φρέρης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ
ΣΤΟ ΕΞΩΜΒΟΥΡΓΟ ΤΗΝΟΥ
29 ΙΟΥΝΙΟΥ - 9 ΙΟΥΛΙΟΥ

Πέμπτη, 29 Ιουνίου

Παραμονή της Εορτής της Ιεράς Καρδιάς του Ιησού

- 9 μ.μ. Εσπερινός της Ιεράς Καρδιάς.

Παρασκευή, 30 Ιουνίου Εορτή της Ιεράς Καρδιάς του Ιησού

(Το λεωφορείο του ΚΤΕΛ θα γυρίσει όπως κάθε Α' Παρασκευή).

Αναχώρηση από τη Χώρα Τήνου στις 8.15 π.μ.)

- 9.30 π.μ. Επίσημη θεία Λειτουργία
- 7.30 μ.μ. Θεία Λειτουργία

Πέμπτη, 6 Ιουλίου Τριήμερο προς τιμή της Ι. Καρδιάς του Ιησού

- 8.30 μ.μ. Η Θεία Λειτουργία.
- 9.15 μ.μ. Προσκύνηση του Αγιοτάτου Μυστηρίου.

Παρασκευή, 7 Ιουλίου Πρώτη Παρασκευή

(Αναχώρηση Λεωφορείου από τη Χώρα Τήνου στις 8.15 π.μ.)

- 9.30 π.μ. Θεία Λειτουργία
- 8.30 μ.μ. Θεία Λειτουργία από τον Σεβασμ. Αρχιεπίσκοπο π. Νικόλαο Πρίντζη
- 9.15 μ.μ. Προσκύνηση του Αγιοτάτου Μυστηρίου.

Σάββατο, 8 Ιουλίου

- 9.30 π.μ. & 8.30 μ.μ. Η Θεία Λειτουργία.
- 9.15 μ.μ. Προσκύνηση του Αγιοτάτου Μυστηρίου.

Κυριακή, 9 Ιουλίου

**Ημέρα της Πανελληνίας Πανήγυρης
προς τιμή της Ιεράς Καρδιάς του Ιησού**

- 7 π.μ. & 8.30 π.μ. Η Θεία Λειτουργία.
(Αναχώρηση του λεωφορείου από τη Χώρα Τήνου στις 9.15 π.μ.)
- 10.30 π.μ. Αρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του εκπροσώπου του Αγίου Πατέρα στην Ελλάδα σεβασμ. π. Patrick Coveney
- Επιμνημόσυνη Δέηση στο Μνημείο των Πεσόντων από τον Σεβασμ. Αρχιεπίσκοπο π. Νικόλαο Πρίντζη και κατάθεση στεφάνου.

➤ Λίγο πριν και κατά τις Ακολουθίες θα υπάρχει εξομολόγος στη διάθεση των πιστών.

Κάποιες χρήσιμες πληροφορίες

- Την Παρασκευή, 30 Ιουνίου (ημέρα της εορτής της Ιεράς Καρδιάς του Ιησού) και την Κυριακή, 9 Ιουλίου (ημέρα της Πανήγυρης) Λεωφορεία του ΚΤΕΛ Τήνου θα κινηθούν για τη διευκόλυνση των πιστών, όπως κινούνται κάθε πρώτη Παρασκευή του μήνα με επιστροφή στη Χώρα (προσοχή στις ώρες).
- Για Διανυκτέρευση και για φαγητό στους χώρους του Προσκυνητηρίου, επικοινωνήστε με κάποιον από τους κατά τόπους αντιπροσώπους, ή απευθείας με τους αρμόδιους:
  - ✓ Τήνος: π. Σεβαστιανός Φρέρης (Λουτρά) 22830 51492
ή 6978194922
  - ✓ Αθήνα: π. Δημήτριος Δαλέζιος, τηλ. 210 8835911
  - ✓ Σύρος: κ. Γεωργία Πρίντεζη, τηλ. 2281042274
κ. Μαγδαληνή Πρίντεζη, τηλ. 22810 82020.
  - ✓ Τηλέφωνο Εξωμβούργου 22830 41364

Τηλέφωνα για Πληροφορίες σχετικά με τα πλοία:

- ✓ Δρομολόγια Πλοίων: 1440
- ✓ Ραφήνα: 22940 28888
- ✓ Σύρος: 22810 82680
- ✓ Τήνος: 22830 22348

Άλλα χρήσιμα τηλέφωνα:

- ✓ ΚΤΕΛ Τήνου τηλ. 22830 22440.
- ✓ ΤΑΞΙ Τήνου τηλ. 22830 22470.

- Οι χώροι του Προσκυνητηρίου (δωμάτια και κοιτώνες) παραμένουν πάντοτε στη διάθεση των προσκυνητών που θα ήθελαν να διανυκτερεύσουν στο Εξώμβουργο ή να ζήσουν εκεί κάποιες μέρες περισυλλογής. Πάντοτε με προηγούμενη συνεννόηση.

Αρμόδιος: π. Σεβαστιανός Φρέρης, τηλ. 6978194922

Ο Ιγνάτιος στο Παρίσι

2 Φεβρουαρίου 1528. Ένας μικρόσωμος άνθρωπος 37 ετών, κουτσαίνοντας, μπαίνει στο Παρίσι, από την πύλη του Αγίου Ιακώβου, στο νότιο μέρος της πόλης. Διαβαίνοντας τους δρόμους, ανακαλύπτει τη «λατινική συνοικία». Πρόκειται για τη συνοικία του πανεπιστημίου, όπου, από τρεις αιώνες τώρα, χιλιάδες φοιτητές συγκεντρώνονται από όλη την Ευρώπη. Επειδή το πανεπιστήμιο του Παρισιού είναι από τα πιο φημισμένα. Περισσότερο από κάθε άλλο πανεπιστήμιο, εκεί επιτρέπονται και διακινούνται τα διάφορα ρεύματα και ιδέες που γεννιούνται στη διάρκεια της Αναγέννησης. Ο Ιγνάτιος Λογιόλα, λοιπόν, επέλεξε αυτό το πανεπιστήμιο, εξαιτίας του χαρακτηριστικού τρόπου διδασκαλίας του που λαμβάνει υπόψη το επίπεδο των φοιτητών, για να συνεχίσει - ή μάλλον για να ξαναρχίσει - τις σπουδές του.

Μορφώνεται για να υπηρετήσει καλύτερα

Βέβαια, δεν ήταν πια νέος όπως ήταν όλοι οι άλλοι φοιτητές. Η ηλικία του δηλώνει πάνω του μια διαδρομή ταραγμένη. Αυτός που στα νιάτα του κυνηγούσε τιμές και δόξες, στα τριάντα του, στο διάστημα μιας ανάρρωσης, ανακάλυψε την ώθηση να ζει για το Θεό. Έπειτα, για δυο ολόκληρα χρόνια, κοντά στη Βαρκελώνη, αφήνεται να οδηγηθεί και να μεταμορφωθεί από μια εσωτερική συνάντηση με τον Ιησού Χριστό. Και τέλος, με ένα προσκύνημα, πιο σύντομο από όσο το ήθελε, στην Ιερουσαλήμ, αρχίζει να ακολουθεί τα βήματα του νέου του Κυρίου. Να όμως που μεγαλώνει μέσα του η επιθυμία να μορφωθεί και να εμβαθύνει τις θρησκευτικές του γνώσεις, για να μπορεί να βοηθήσει και άλλους να βρουν το δρόμο τους για να συναντήσουν και να ακολουθήσουν το Χριστό. Αρχίζει, λοιπόν, να σπουδάζει στην Ισπανία και, ωθούμενος από μια εσωτερική φλόγα, σχηματίζει μια μικρή ομάδα σπουδαστών. Όμως, αντιμετωπίζει την ισπανική Ιερά Εξέταση, η οποία δεν ανέχεται το πνευματικό

του τόλμημα και την εσωτερική του ελευθερία, γι' αυτό αποφασίζει να πάει στο Παρίσι, να αρχίσει πάλι από την αρχή, με στόχο μια καλύτερη μόρφωση. Ο Ιγνάτιος θα μείνει στο Παρίσι 7 χρόνια, για να μελετήσει τη λατινική γλώσσα, τις «ελεύθερες τέχνες» και τέλος λίγη θεολογία.

Να βοηθήσει τους άλλους για να δημιουργήσουν μια καθημερινή επαφή ανάμεσα στη ζωή και στην πίστη

Ένα κολέγιο - υπήρχαν μια πενηνταριά - είναι συγχρόνως ένας τόπος μελέτης για μια τριανταριά φοιτητές, και επίσης συχνά ένας τόπος καθημερινής ζωής. Αλλά κυρίως, ο Ιγνάτιος ξεκινάει εκεί πνευματικές συζητήσεις με διάφορους καθηγητές και φοιτητές, περνώντας μαζί τους πολύ χρόνο τις Κυριακές, βαδίζοντας μέσα στον κήπο ενός γειτονικού μοναστηριού. Συγκέντρωσε έτσι γύρω του 6 φοιτητές, από τη Γαλλία, την Ισπανία, την Πορτογαλία, εντυπωσιασμένοι από τη μεγάλη επιθυμία που είχε να ακολουθήσει το Χριστό. Ο Ιγνάτιος τους είχε συναντήσει στα διάφορα κολέγια που σύχναζαν, ή, ακόμη, στο ίδιο το δωμάτιο όπου έμενε και το οποίο μοιραζόταν με άλλους, όπως τον Φραγκίσκο Ξαβέριο, ή αλλού. Όμως, ο καθένας από αυτούς, συντροφευμένος από τον Ιγνάτιο, θα κάνει για τον εαυτό του την ίδια εσωτερική εμπειρία του Χριστού ο οποίος ζητάει να του προσφέρει ολόκληρη τη ζωή του.

Συνδέομαι μαζί με άλλους στο Χριστό για ένα κοινό σκοπό

Μεταξύ τους βίωσαν μια δυνατή πνευματική φιλία. Και μέσα από τις μεγάλες αμφισβητήσεις που υπήρχαν και την εποχή εκείνη, ανακαλύπτουν ότι, αν η Εκκλησία, την οποία αγαπούν και θέλουν να υπηρετήσουν, χρειάζεται ανακαίνιση και προσαρμογή στις νέες καταστάσεις, αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά από τα έσω, με μια εσωτερική και ειλικρινή μεταστροφή, με ταπεινούνη και την υπηρεσία και την αγάπη του πλησίον. Όλοι από κοινού καταστρώνουν ένα σχέδιο. Η ομάδα των 7 φοιτητών, ηλικίας 19 έως 43 ετών, δεσμεύεται ενώπιον του Θεού ότι θα βιώσουν την παρθενία και την πτωχεία, και ότι μετά τις σπουδές τους θα φύγουν για την Ιερουσαλήμ. Σε περίπτωση κωλύματος να πραγματοποιήσουν το ταξίδι, θα τεθούν στη διάθεση του Πάπα για να τους ορίσει το έργο που θα επιτελέσουν. Πρόκειται για τους όρκους της 15 Αυγούστου 1534, σ' ένα παρεκκλήσιο της Μονμάρτης.

Δεν έχει γεννηθεί ακόμη το Τάγμα του Ιησού. Ούτε καν το σκέπτονται. Αλλά από αυτό που βίωσαν μαζί στο Παρίσι, θα παρουσιαστεί αργότερα, πέντε χρόνια μετά, στη Ρώμη, όταν πια θα έχουν τελειώσει τις σπουδές τους και θα έχουν ήδη αρχίσει την αποστολική τους εργασία. Εκεί, στο Παρίσι, είχε ανάψει η πρώτη φλόγα...

Jérôme Guineand

Η Παραβολή για τους εργάτες του αμπελιού (Μτ. 20,1-16)

20 Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια μ' ένα γαιοκτήμονα, που βγήκε νωρίς το πρωί να προσλάβει εργάτες για το αμπέλι του. 2 Συμφώνησε με τους εργάτες να τους πληρώσει ένα δηνάριο τη μέρα, και τους έστειλε στο αμπέλι του. 3 Όταν γύρω στις εννιά βγήκε στην αγορά, είδε άλλους να στέκονται εκεί χωρίς δουλειά, 4 και τους είπε: «πηγαίνετε και εσείς στο αμπέλι και θα σας δώσω ό,τι είναι δίκαιο. Κι αυτοί έφυγαν για το αμπέλι. Όταν ξαναβγήκε κατά τις δώδεκα και κατά τις τρεις, έκανε το ίδιο. 6 Κατά τις πέντε, βγήκε και βρήκε κι άλλους να κάθονται, και τους λέει: «γιατί κάθεστε εδώ άνεργοι όλη τη μέρα;» 7 Του λένε: «γιατί κανένας δε μας πήρε στη δουλειά». Τους λέει: «πηγαίνετε κι εσείς στο αμπέλι μου». 8 Όταν βράδιασε, λέει ο ιδιοκτήτης του αμπελιού στο διαχειριστή του: «φώναξε τους εργάτες και πλήρωσέ τους το μεροκάματο, αρχίζοντας από τους τελευταίους ως τους πρώτους». 9 Ήρθαν λοιπόν αυτοί που έπιασαν δουλειά στις πέντε, και πήραν από ένα δηνάριο. 10 Όταν ήρθαν οι πρώτοι, νόμισαν πως θα πάρουν παραπάνω· πήραν όμως κι αυτοί από ένα δηνάριο. 11 Όταν το πήραν, άρχισαν να διαμαρτύρονται εναντίον του γαιοκτήμονα 12 λέγοντας: «αυτοί οι τελευταίοι εργάστηκαν μία ώρα και τους εξίσωσες μ' εμάς, που υπομέναμε το μόχθο και τον καύσωνα μιας ολόκληρης μέρας;» 13 Εκείνος όμως γύρισε σ' έναν απ' αυτούς και του είπε: «φίλε, δε σε αδικώ· δε συμφώνησες μαζί μου ένα δηνάριο; 14 Πάρ' το και πήγαινε στο καλό. Εγώ θέλω να πληρώσω αυτόν που ήρθε τελευταίος όσο κι εσένα. 15 Δεν μπορώ τα λεφτά μου να τα κάνω ό,τι θέλω; Ή μήπως, επειδή είμαι καλός, αυτό προκαλεί τη ζήλια σου;» 16 Έτσι θα βρεθούν οι τελευταίοι πρώτοι και οι πρώτοι τελευταίοι».

Το κείμενο αυτό εγγράφεται στο κήρυγμα του Ιησού, λίγο καιρό πριν από το πάθος του. Ο Ιησούς μιλάει εδώ στους μαθητές του για τη Βασιλεία των Ουρανών και για την αγάπη του Πατέρα, που διαφέρει πολύ από εκείνη των ανθρώπων. Θέλει, μ' αυτόν τον τρόπο, να δώσει να καταλάβουμε για ποιο λόγο ήρθε στη γη.

Το αμπέλι, είναι μια εικόνα που χρησιμοποιείται συχνά στην Αγία Γραφή για να δηλώσει το λαό του Θεού. Συμβολίζει τη διαθήκη του

Θεού με τους ανθρώπους και τη δωρεά του προς τους ανθρώπους ώστε η σχέση αυτή μαζί τους να είναι γόνιμη. Μια σχέση που βασιλεύεται στην άγρυπνη στάση του καθενός. Πρώτος ο Κύριος του αμπελιού βρίσκεται σε συνεχή επαγρύπνηση και κίνηση, καλώντας, από την πρώτη ώρα μέχρι και την τελευταία, να έρθουν στο αμπέλι του. Και να οι εργάτες. Πρώτη κατηγορία, αυτοί της πρώτης ώρας με τους οποίους ο κύριος του αμπελιού προτείνει τη συμφωνία του μεροκάματου, πλούσιο και γενναιόδωρο, ένα δηνάριο, αντίστοιχο με ολόκληρο μηνιαίο. Θα ακολουθήσουν κι άλλοι, στις εννιά, στις δώδεκα, στις τρεις, που δέχονται να πάνε κι αυτοί στον αμπελώνα έναντι μια «δικίκαιας» αμοιβής. Είναι ακόμη κι αυτοί της τελευταίας ώρας, αυτοί που μόλις λίγο πριν πέσει η νύχτα ακούνε το κάλεσμα. Και πάνε χωρίς καμιά ιδιαίτερη συμφωνία.

«Όταν βράδιασε», ο κύριος του αμπελιού αντιστρέφει κάθε ανθρώπινη λογική. Δεν αρχίζει από αυτούς που δούλεψαν όλη την ημέρα, αλλά αρχίζει από αυτούς που δε δούλεψαν σχεδόν καθόλου. Και θα τους δώσει μάλιστα το ίδιο μ' αυτό που θα δώσει και στους πρώτους, με αυτούς που υπομείνανε «το μόχθο και τον καύσωνα μιας ολόκληρης μέρας». Διαμαρτύρονται, λοιπόν, ενάντια σ' αυτό που φαίνεται να είναι μια καταφανής αδικία. Αλλά, για τον Κύριο του αμπελιού, το όλο θέμα ανάγεται στην πονηρή ματιά, στη λανθασμένη σύγκριση και στη ζήλια. Βλέπουμε να εισάγεται μια λογική τελείως διαφορετική από τη δική μας.

Για τον Ιησού δεν είναι ο Νόμος που περνάει πρώτος (μισθός ανάλογα με το έργο που έκαμες), δηλαδή η αξία που δίνει ο άνθρωπος. Εκείνο που περνάει πρώτο είναι η ευσιπλαχνία του Θεού, απέναντι σε κάθε άνθρωπο που βρίσκεται σε ανάγκη. Σημασία επίσης έχει η ποιότητα της σχέσης μας μαζί του. Οι τελευταίοι εργάτες πήγαν να δουλέψουν χωρίς να συμφωνήσουν μισθό, πήγαν με εμπιστοσύνη. Έτσι η παραβολή μας μαθαίνει πώς να τοποθετούμαστε μπροστά στο Θεό, ως άνθρωποι χωρίς απαιτήσεις και με διαθεσιμότητα - όπως οι εργάτες της τελευταίας ώρας - αφού ο Θεός μας δίνει πάντα περισσότερο από όσο αξίζουμε.

Ο Θεός μας θέλει στο αμπέλι του πρόθυμους και με εμπιστοσύνη, αφού Εκείνος μας αγαπά όποιοι κι αν είμαστε, όπως κι αν είμαστε. Ούτε χρειάζονται συγκρίσεις με τους άλλους, αφού πάλι ο Θεός δίνει σ' όλους περισσότερα από τις αξιμισθίες μας. Είμαστε ικανοί να δεχθούμε ταπεινά τη μεγάλη δωρεά του Θεού; Κι αν θέλουμε να κάνουμε μια σύγκριση, είμαστε ικανοί να αντιληφθούμε πόσο μικροί είμαστε μπροστά στο Θεό και να αφεθούμε στη δική του ευσιπλαχνία;

Να βρῶ το Θεό σε κάθε πράγμα

Ίσως η παραπάνω πρόταση να μας φανεί συνηθισμένη και απλή. Και δε φανταζόμαστε πόσο ήταν προοδευτική στην εποχή του Ιγνατίου Λογιόλα, αφού ακόμη και σήμερα η κατανόησή της παραμένει δύσκολη στην πληρότητά της.

Ένας από τους στόχους των ανθρώπων της εποχής μας είναι η αναζήτηση της σωστής σχέσης με τη θρησκεία. Θα μπορούσαμε να πούμε πάνω σ' αυτό, ότι υπάρχουν δυο κίνδυνοι. Ο πρώτος κίνδυνος είναι να θέσουμε μια περίφραξη: Από τη μια να θέσουμε τη δουλειά μας, τις ασχολίες μας, τις ευθύνες μας, τις επιχειρήσεις μας, τα δύσκολα θέματα που μας απασχολούν, ίσως και τις αμφιβολίες μας γύρω από ηθικά θέματα που επιλύουμε μόνοι μας· και από την άλλη, υπάρχει ο Θεός, η πίστη, οι θρησκευτικές πεποιθήσεις, η θρησκευτική πρακτική μας, όλα καλά φυλαγμένα και τακτοποιημένα σε κάποια στιγμή της εβδομάδας. Και οι δυο χώροι καλά χωρισμένοι ο ένας από τον άλλο, χωρίς καμιά σχέση, λες και η θρησκευτική μας ζωή δεν αφορά καθόλου την καθημερινή μας ζωή· λες και ο Θεός δεν έχει καμιά σχέση με την όλη ζωή μας· λες και ο Θεός δε βρίσκεται παρά στο χώρο της θρησκευτικής μας ζωής μόνο.

Ο δεύτερος κίνδυνος είναι μια παραλλαγή του πρώτου: Ο κόσμος μας φοβίζει, ο κόσμος είναι κακός. Και γι' αυτό, καλό θα είναι να προσφύγουμε στο χώρο του πνευματικού, στο θρησκευτικό χώρο, κάπως αφηρημένο και εξαιλωμένο, όπου αυτό που ενδιαφέρει είναι η προσωπική μου σχέση με το Θεό, ιδιαίτερα αν έτσι αισθάνομαι ωραία, αν αυτό με καταπραΰνει, αν αυτό συμβαδίζει με την

ψυχροσύνθεσή μου. Δε χρειάζομαι τους άλλους για να ζήσω, δεν τους έχω ανάγκη. Ο Θεός μου φτάνει, μόνο ο Θεός μετρά.

Υπερβάλλω ίσως λίγο, και οπωσδήποτε, το να δώσω την προτεραιότητα στο Θεό είναι πράγμα καλό και πρέπει να το επιδιώκουμε. Με την προϋπόθεση όμως ότι, και στις δυο περιπτώσεις, η προσκόλλησή μας στον πνευματικό χώρο να μην είναι φυγή από το ανθρώπινο πεπρωμένο. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η χριστιανική ύπαρξη είναι συνυφασμένη με την ανθρώπινη ύπαρξη. Και αυτή η ανθρώπινη ύπαρξη οφείλει, στην ολότητά της, να μένει προσανατολισμένη σε επιλογές σύμφωνες με το Πνεύμα του Χριστού. Μέσα σ' αυτή την ανθρώπινη ύπαρξη ο Θεός μας ομιλεί και αφήνει να τον βρούμε ...

Θεωρώ τη ζωή μου, Θεωρώ τον κόσμο ...

Αυτή την πνευματική γνώση, ο Ιγνάτιος Λογιόλα την ανακάλυψε προοδευτικά. Την έλαβε επίσης ως μια χάρη, κάνοντάς τον να ανακαλύψει ένα διαφορετικό τρόπο προσευχής, ξεκινώντας από ό,τι αποτελούσε μέχρι τότε τη ζωή του.

Να βρίσκω το Θεό στο καθετί. Σ' αυτό ο Θεός μας καλεί. Στο τέλος των Πνευματικών Ασκήσεων, ο άγιος Ιγνάτιος προτείνει τη θεωρία για να φτάσει κανείς στην αγάπη. Μια θεωρία προϋποθέτει ότι υπάρχει κάτι να θεωρήσω. Ε, λοιπόν, αυτό που προσφέρεται στα μάτια μας είναι ο κόσμος και η ιστορία του, η ζωή μου με όλους τους ελιγμούς της. Όμως, τελώντας την ανάμνηση του παρελθόντος μέσα στην πίστη, μπορώ να διαγνώσω ένα δρόμο, και βλέπω ότι αυτός είναι ένας δρόμος μέσα από τον οποίο ο Θεός με οδηγεί. Ξεκινώντας από αυτό, μπορώ να απλώσω το βλέμμα μου στον κόσμο και στην ιστορία του: αντιλαμβάνομαι ότι όλα έχουν ένα νόημα επειδή μέσα στον κόσμο και μέσα στην ιστορία του ολοκληρώνεται η κάθοδος της Αγάπης. Και αυτό περνά μέσα από τα πιο απλά πράγματα της ύπαρξής μας, αυτά που προσφέρονται σ' εμάς, αυτά που μας δίδονται να τα βιώσουμε. Ολόκληρη η ζωή μας, λοιπόν, είναι η ευκαιρία να συναντήσουμε το Θεό, να ανακαλύψουμε την παρουσία του, την ενέργειά του, τη δράση του, να τον ακολουθήσουμε και να τον υπηρετήσουμε. Είτε μαγειρεύω, είτε γράφω ένα χρονογράφημα ή ένα άρθρο με πνευματικό περιεχόμενο, είτε συμμετέχω σ' ένα δημοτικό συμβούλιο, είτε περιποιούμαι έναν άρρωστο, είτε θαυμάζω ένα καταπληκτικό ηλιοβασίλεμα σ' ένα εντυπωσιακό τοπίο ... δεν υπάρχει, λοιπόν, ή δε θα 'πρεπε να υπάρχει, διαχωρισμός ανάμεσα στην καθημερινή ζωή και στην πνευματική ζωή. Ολόκληρη η ζωή μας καλείται να βιώνεται με το πνεύμα του Θεού.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για τον Ιούλιο 2006

Οι φυλακισμένοι, ιδιαίτερα οι νέοι, να λαβαίνουν από την κοινωνία τη στήριξη που τους είναι αναγκαία για να ξαναδώσουν νόημα στη ύπαρξή τους.

Να θυμηθούμε πρώτα ότι, στην επίσημη γλώσσα μας, τις φυλακές τις αποκαλούμε «σφραγιστικά ιδρύματα», δηλαδή χώροι όπου στέλνεται κάποιος για να σφραγιστεί, να λογικευτεί, να γίνει καλύτερος. Σίγουρα είναι ένας τόπος όπου πηγαίνει κανείς τιμωρημένος από την πολιτεία για κάποιο κακό που έκανε, για μια «παράβαση νόμου», για διατάραξη της «έννομης τάξης», όχι όμως από εκδίκηση ή, ακόμη λιγότερο, για να βασανιστεί. Ούτε μπορούμε να δεχθούμε ότι ο πρώτος σκοπός, όταν τιμωρούμε κάποιον, είναι για να παραδειγματιστούν οι άλλοι. Η εκδίκηση, ο βασανισμός του άλλου, ακόμη και η τιμωρία ενός προς παραδειγματισμό των άλλων είναι έννοιες ηθικά απαράδεκτες που απορρίπτονται τόσο από τη χριστιανική ηθική όσο και από τους νόμους της κάθε εξελιγμένης κοινωνίας.

Ο φυλακισμένος, λοιπόν, είναι ένας τιμωρημένος για να οδηγηθεί στη φρόνηση και να λογικευτεί. Επομένως, πρέπει να δεχθούμε ακόμη ότι απαράδεκτες είναι και οι βρισιές και οι κατάρες που συχνά ακούγονται στα δικαστήρια από τους κατηγορούς, και δυστυχώς μεταδίδονται και από τα μέσα ενημέρωσης.

Κι αν για όλα τα παραπάνω ίσως εκφέρονται από μερικούς κάποιες επιφυλάξεις για τους «μεγάλους εγκληματίες» (που και σ' αυτές τις περιπτώσεις όλα τα παραπάνω ισχύουν), όλα γίνονται ευκολότερα κατανοητά όταν σκεφτούμε τη μεγάλη πλειονότητα των φυλακισμένων, που είναι νέοι, καταδικασμένοι για μικροκλοπές, για μικροαδικήματα, για χρήση ή διακίνηση ναρκωτικών, για παραβάσεις απέναντι στην οργανωμένη κοινωνία (μετανάστες, χρέη προς το δημόσιο, κοινωνικές αντιδικίες κ.ά.). Όλοι αυτοί δε συντίζονται με την εκδίκηση, ούτε νοουθετούνται ακούγοντας τις κατάρες των αντιδίκων. Όλοι αυτοί, τις περισσότερες φορές είναι άνθρωποι που μέχρι τη στιγμή της φυλάκισής τους γνώρισαν μόνο το μίσος και την εγκατάλειψη· τώρα χρειάζονται να αισθανθούν την αγάπη.

Ακόμη και στις περιπτώσεις καλύτερων συνθηκών διαβίωσης στη φυλακή, ο φυλακισμένος βρίζεται ταπεινωμένος· απογυμνώνεται από την ταυτότητά του και την προσωπικότητά του, που αντικαθίστανται από ένα νούμερο· δεσμεύεται τελείως η ελευθερία του· αφαιρείται η κάθε του προσωπική στιγμή· αποξενώνεται τελείως από την κοινωνία. Όλα αυτά μπορούν να του δημιουργήσουν τα αισθήματα του αδικούμενου και της οργής, ή της απάθειας και της πλήρους εγκατάλειψης. Και στη μια

και στην άλλη περίπτωση, είναι λάθος και οδηγείται σε λάθος κατεύθυνση. Ενώ θα έπρεπε οι φυλακισμένοι να οδηγούνται προς την ανεκτικότητα του άλλου, τον αλληλοσεβασμό, την αμοιβαία εμπιστοσύνη, τη συνύπαρξη, οδηγούνται προς την καχυποψία, την αποφυγή του άλλου, το μίσος.

Κάθε άνθρωπος αναζητάει την αγάπη. Θέλει να αισθανθεί ότι είναι κάποιος, ότι αναγνωρίζεται από τους άλλους γι' αυτό που είναι, να αισθανθεί ότι είναι άνθρωπος. Στις φυλακές υπάρχουν άνθρωποι, ιδιαίτερα νέοι, οι οποίοι ποτέ δεν αισθάνθηκαν στοργή, ποτέ δεν αισθάνθηκαν ότι κάποιος τους αγαπά. Ποτέ δεν αισθάνθηκαν ότι κάποιος έσκυψε πάνω τους, ποτέ κάποιος να ενδιαφέρθηκε γι' αυτούς.

Αν τη στιγμή της καταδίκης τους διδαχθούν το μίσος, αν στη φυλακή βιώσουν την αδιαφορία των άλλων και την εγκατάλειψη, αν βγαίνοντας από τη φυλακή αντιμετωπίσουν την αδιαφορία των άλλων, τότε τι σφραγισμένη μπορούν να αποκομίσουν; Ολόκληρη η ανθρώπινη κοινωνία, αλλά ιδιαίτερα η χριστιανική κοινότητα, οφείλουμε να μεταστραφούμε και να στραφούμε προς τον όποιον κρατούμενο για να τον υποδεχθούμε όσο γίνεται με περισσότερη αγάπη και με στοργή. Και να μην ξεχνούμε τα λόγια του Χριστού: «Στη φυλακή ήμουν, και με επισκεφθήκατε». Κι ακόμη: «να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο εβδομήντα επτά φορές εφτά». Τα λόγια αυτά δεν είναι μόνο για μελέτη· είναι επίσης για να τεθούν σε πράξη.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για τον Αύγουστο 2006

Τα ορφανά να έχουν τις αναγκαίες φροντίδες για την ανθρωπιστική και χριστιανική τους μόρφωση.

Από τότε που ο θάνατος ή η κακία των ανθρώπων αρπάζει από τα παιδιά τους γονείς τους, τα ορφανά υπάρχουν στον κόσμο και βρίσκονται εκτεθειμένα όχι μόνο στη φτώχεια και στη δυστυχία, αλλά ακόμη και στην αδικία, στην καταπίεση και στην εκμετάλλευση. Ήδη από την παλιά εποχή, την Παλαιά Διαθήκη, ο Νόμος και οι Προφύτες ενδιαφέρονταν για την τύχη αυτών των παιδιών και τα υπερασπιζόνταν ενάντια σε κάθε αδικία. Όμως, φαίνεται, ο αριθμός των ορφανών ποτέ δεν υπήρξε τόσο μεγάλος, όσο στη σημερινή εποχή, και οι κίνδυνοι, που απειλούν τη ζωή και την αξιοπρέπειά τους, ποτέ δεν ήταν τόσο μεγάλοι.

Για το λόγο αυτό θα πρέπει να έχουμε το θάρρος να κοιτάξουμε το θέμα με ειλικρίνεια και να το αντιμετωπίσουμε και με την προσευχή μας και με τη αποτελεσματική βοήθειά μας.

Μερικοί αριθμοί: Το τελευταίο τσουνάμι, στην ΝΑ Ασία, έκανε 40 χιλιάδες ορφανά· στην Αφρική υπάρχουν 34 εκατομμύρια ορφανά· στην Ασία, 65 εκατομμύρια ορφανά. Λέγεται, ότι οι κύριες αιτίες που δημιουργούν ορφανά, είναι ο πόλεμος και το έητς. Όμως, αν κοιτάξουμε καλά, ακόμη και στις δικές μας, εξελιγμένες κοινωνίες, στους δρόμους και στα σταυροδρόμια των μεγαλουπόλεών μας, θα συναντήσουμε κι άλλα εγκαταλειμμένα παιδιά που προέρχονται από τις διαλυμένες οικογένειες. Είτε οι γονείς χώρισαν και εγκατέλειψαν τα παιδιά τους, είτε η ατμόσφαιρα στο σπίτι είναι τόσο αφόρητη, ώστε τα παιδιά, από μόνα τους, προτίμησαν να γυρίζουν στους δρόμους.

Σήμερα, θα πρέπει να δεχθούμε και άλλου είδους κινδύνους που διατρέχουν τα παιδιά. Η εμπορευματοποίηση του παιδιού διαδίδεται όλο και περισσότερο, είτε για να πουληθούν τα όργανα του σώματός του, είτε για να οδηγηθεί στην πορνεία. Για να μη μιλήσουμε για τις χώρες της Ν. Αμερικής, όπου οι μπράβοι των πλουσίων έχουν εντολή να τυροβολούν πάνω στα ενοχλητικά υπεράριθμα παιδιά.

Κι αν ο άνθρωπος δε ζει μόνο με ψωμί (Δευτ. 8,3), το παιδί δεν μπορεί να ωριμάσει και να γίνει άνδρας ή γυναίκα μόνο με ψωμί. Χρειάζεται ακόμη να αισθανθεί την αγάπη και το σεβασμό. Βλέπουμε σήμερα πολλούς γονείς, που φροντίζουν να μη λείψει τίποτα από τα παιδιά τους, και τους στερούν αυτό που είναι το πιο απαραίτητο, δηλαδή την παρουσία τους και το χρόνο για να τα ακούσουν και να μιλήσουν μαζί τους.

Το παιδί έχει ανάγκη από παιδεία, η οποία όμως δεν μπορεί να περιοριστεί σε μια συσσώρευση γνώσεων. Η οικογένεια, το σχολείο και το κοινωνικό περιβάλλον είναι τα τρία απαραίτητα στοιχεία μέσα στα οποία το παιδί πρέπει να κινηθεί ομαλά για να αναπτυχθεί και να ολοκληρωθεί ως άνθρωπος. Χωρίς να μπορεί να παραμεληθεί και η θρησκευτική παιδεία, γιατί κι αυτή είναι απαραίτητη στο παιδί για την ψυχική του ισορροπία και ολοκλήρωση.

Τέλος, είναι απαραίτητο, όλοι εμείς οι μεγάλοι να αντιληφθούμε ότι η ολοκληρωμένη θρησκευτική και ανθρωπιστική μόρφωση δεν είναι μια χάρη που κάνουμε στο παιδί, αλλά ένα δικαίωμα που μπορεί να απαιτήσει κάθε παιδί, μαζί και το ορφανό.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για το Σεπτέμβριο 2006

Οι χρήστες των Μέσων Κοινωνικής Επικοινωνίας να ενεργούν πάντοτε ευσυνείδητα και με υπευθυνότητα.

Ἦδη από τη Β' Σύνοδο του Βατικανού, η Καθολική Εκκλησία αναγνώριζε ως «θαυμαστές τεχνικές ανακαλύψεις» τον κινηματογρά-

φο, το ραδιόφωνο, την τηλεόραση και τα άλλα παρόμοια, αφού «άνοιξαν νέους δρόμους για την τόσο εύκολη μετάδοση κάθε λογής πληροφοριών, σκέψεων και τρώπων δράσης». Συγχρόνως, όμως, οι συνοδικοί πατέρες αναγνώριζαν ότι ενώ, τα μέσα αυτά «αν χρησιμοποιηθούν σωστά, προσφέρουν στην ανθρωπότητα πολύτιμα βοηθήματα», παρατηρούσαν επίσης ότι «οι άνθρωποι μπορούν να τα μεταχειριστούν ενάντια στα θεία σχέδια του Δημιουργού και να τα στρέψουν στην ίδια την καταστροφή τους». Πράγματι, τα Μέσα Μαζικής επικοινωνίας είναι «άψυχα εργαλεία», και το πόσο επιτελούν το στόχο για τον οποίο μας δόθηκαν, εξαρτάται από τη χρήση που εμείς τους κάνουμε.

Την πρώτη ευθύνη, ασφαλώς, έχουν εκείνοι οι οποίοι χειρίζονται τα Μέσα επικοινωνίας. Αυτοί πρώτοι θα πρέπει «να γνωρίζουν και να σέβονται τις απαιτήσεις της οικογένειας. Και αυτό προϋποθέτει μεγάλη δύναμη εκ μέρους τους και υψηλό αίσθημα ευθύνης», έγραφε ο αείμνηστος πάπας Παύλος ΣΤ'.

Μεγάλη ευθύνη έχουν επίσης και οι πολιτικοί άρχοντες. Αυτοί έχουν υποχρέωση, με την επίβλεψη, την πολιτική τους αλλά και με τις διάφορες ρυθμιστικές νομοθετήσεις τους, πρέπει να μεριμνήσουν ώστε το θαυμάσιο αυτό εργαλείο των Μέσων Επικοινωνίας να μην αποβαίνει προς βλάβη της οικογένειας. Πρέπει ακόμη, οι πολιτικοί υπεύθυνοι να φροντίζουν ώστε όλη η τεράστια δύναμη να μη συγκεντρώνεται σε μονοπωλιακά συγκροτήματα, αλλά να κατανέμεται όσο το δυνατό ισότιμα στις διάφορες κοινωνικές ομάδες. Να τιμώνται οι ποικίλες πολιτιστικές παραδόσεις, να στηρίζονται οι ηθικές αξίες, να γίνονται σεβαστές οι θρησκευτικές πεποιθήσεις.

Οι οικογένειες και οι γονείς, ως πρώτοι παιδαγωγοί των παιδιών τους έχουν ευθύνη να τους διδάξουν τη «μετρημένη, κριτική, άγρυπνη και φρόνιμη χρήση» των Μέσων Επικοινωνίας. Θα πρέπει οπωσδήποτε, οι γονείς να μάθουν στα παιδιά τους ότι δεν πρέπει να πείθονται οπωσδήποτε από τα διάφορα διαφημιστικά μηνύματα που εκπέμπονται, ούτε να θεωρούν απαραίτητο να αποκτήσουν όλα όσα προτείνονται και, βέβαια, ούτε να προσαρμόζουν τη συμπεριφορά τους και τις πεποιθήσεις τους με όσα διαβάζουν, ακούνε και βλέπουν στα έντυπα, στις θόβες και στις άλλες ηλεκτρονικές συσκευές.

Οι γονείς οφείλουν, με τις νουθεσίες τους αλλά και με το παράδειγμά τους, να διδάξουν στα παιδιά τον προγραμματισμό και την επιλογή προγραμμάτων που προσφέρονται από τα διάφορα Μέσα. Πρέπει να βοηθήσουν ώστε τα παιδιά τους να συνειδητοποιήσουν τη τεράστια δύναμη πειθούς που διαθέτει η εικόνα και ιδιαίτερα η απειρίοστη επανάληψη, ώστε να μπορούν, συνειδητά πια, να αλλάγουν απ' αυτήν ή και να την απορρίψουν οριστικά. Να τους μάθουν ακόμη ότι ορισμένα προγράμματα πρέπει να απορρίπτονται ευθύς εξαρχής.

Τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας δεν είναι από μόνα τους Σχολείο και παιδαγωγός. Μπορούν να γίνουν Σχολείο και παιδαγωγός στο μέτρο που εμείς μπορούμε να δαμάσουμε τη δύναμή τους και να μετριάσουμε τη χρήση τους.

Σ.Φ.

Νέα του Προσκυνητηρίου

✓ Η όψη της αυλής μπροστά στη σπηλιά της Παναγίας της Λούρδης άηλαξε τελείως. Παρά τον παράξενο χειμώνα που περάσαμε φέτος, και παρά τις ιδιαίτερες κακοκαιρίες που είχαμε στο Εξώμβουργο, χάρη στην υπομονή των εργατών μπόρεσε να ολοκληρωθεί η πλακόστρωση όλης της επιφάνειας γύρω από το μικρό σιντριβάνι, που κι αυτό φτιάχτηκε για να μας κληηδεί κατά τις ηλιόλουστες μέρες του καλοκαιριού. Όλος αυτός ο χώρος καθαρίστηκε, φτιάχτηκε και νοικοκυρεύτηκε, έτοιμος για να δεχθεί τόσο τους ευθαβείς της Παναγίας, όσο και τους καλοκαιρινούς επισκέπτες μας.

✓ Ο φετινός χειμώνας ήταν παράξενος και δύσκολος. Παράξενος ήταν αφού τον περισσότερο καιρό ούτε έβρεχε ούτε δεν έβρεχε. Ένας καιρός αθλιώτικος από τα προηγούμενα χρόνια, με πολλούς νοτιάδες και υγρασία. Αρρωσιάρικος καιρός, όπως έλεγαν κάποιοι εδώ. Γι' αυτό ήταν και δύσκολος. Την παραξενιά του, ο χειμώνας την άρχισε από τα τέλη Νοεμβρίου. Το Φεβρουάριο μας έφερε και τα χιόνια. Το κρύο συνεχίστηκε μέχρι και τον Απρίλιο. Όμως, όπως ήνε οι πιο γνώστες του τόπου τούτου, τα υπόγεια νεπόζιτα νερού δε γέμισαν και οι πηγές δεν άνοιξαν φέτος. Στα κτίσματα του Προσκυνητηρίου, εντούτοις, η πολλή υγρασία έκανε τη ζημιά της και πολλές ταράτσες όχι μόνο υγράθηκαν αλλά και, για πρώτη φορά, έσταξαν.

✓ Παρά τις δυσκολίες του καιρού, όμως, οι χώροι του Προσκυνητηρίου ήταν πανέτοιμα για το Σαββατοκύριακο, στις 1 και 2 Απριλίου, για να δεχθούν και να φιλοξενήσουν 60 με 65 έφηβους και νέους/ες από τη γειτονική Σύρο, μαζί με τους συνοδούς τους, με επικεφαλής τους πάντα αγαπητούς π.π. Νικόλαο Ρούσσο και Ιωσήφ Πρίντζη. Ήρθαν για ένα διήμερο περιουσιολογής και προσευχής και το πέτυχαν. Έπειτα από μια πρώτη στάση στο Προσκύνημα της Παναγίας, στο Βρυσί, μια δεύτερη στάση στην όμορφη φύση του Βωλάξ, κατέληξαν στο Προσκύνημα της Ιεράς Καρδιάς μαζί με τους 10/15 έφηβους / νέους/ες από την Τήνο που ενώθηκαν μαζί τους. Όλα κύλησαν ομαλά: η τακτοποίηση των 75/80 ατόμων στους κοιτώνες και στα δωμάτια· η μελέτη του δρόμου του Σταυρού, πηγαίνοντας προς την κορυφή του Εξωμβούργου· το φαγητό που ετοίμασε για όλους η κ. Μαίρη Λειβαδάρη· η βραδινή μελέτη όλων μαζί μπροστά στο Αγιώτατο Μυστήριο και η οθονύκτια με βάρδιες ανά τέσσερις προσκύνηση· ο ήσυχος ύπνος και το χαρούμενο πρωινό ξύπνημα· η μελέτη ενός κειμένου του αποστόλου Παύλου και η θεία Λειτουργία που έκλεισε το όλο πρόγραμμα. Το μεσημέρι όλοι κατέβηκαν στην πόλη της Τήνου και από εκεί επέστρεψε στο σπίτι του καθένας διατηρώντας και φυλάσσοντας στην καρδιά του ό,τι ο Κύριος του έδωσε να βιώσει κατά το πνευματικό αυτό διήμερο.

✓ Κατανυκτική ήταν και εφέτος η Ακολουθία του Δρόμου του Σταυρού, που τελέστηκε την Κυριακή, 9 Απριλίου. Όπως ήταν προγραμματισμένη, η πορεία ξεκίνησε από το ναό του Αγίου Φραγκίσκου, στη Μέση, στις 4.30 μ.μ.

και κατευθύνθηκε προς τον ναό της Ιεράς Καρδιάς του Ιησού, όπου κατέληξε για τη 14η στάση. Της Ακοιθουθίας προΐστατο ο αρχιεπίσκοπος π. Νικόλαος, συνοδευμένος από τους ιερείς και πολλούς πιστούς της τοπικής Εκκλησίας. Την πορεία ακοιθούησαν επίσης οι Άρχοντες της τοπικής Αυτοδιοίκησης. Μετά την πνευματική ομιλία του Αρχιεπισκόπου, οι πιστοί είχαν τη δυνατότητα να εξομολογηθούν και να ετοιμαστούν για την εορτή της Ανάστασης του Κυρίου.

Από 1 Μαρτίου έως 31 Μαΐου 2006 πρόσφεραν για τη στήριξη των δραστηριοτήτων του Πανελληνίου Προσκνηματος της Ιεράς Καρδιάς στο Εξώμβουργο:

100 Ευρώ πρόσφεραν: Ξαγοράρη Μαρία Θηρεσία (εις μνήμη γονέων Αντωνίου και Μαρίνας).

75 Ευρώ πρόσφεραν: Αδελφές Τιμίου Σταυρού.

50 Ευρώ πρόσφεραν: Σκλάβος Γιώργος, Αδελφές Παμμακαρίστου, ...Μαρία, Δουράτσος Μάρκος, Πρίντεζη Μαρία.

30 Ευρώ πρόσφεραν: Κοκκαλάκης Γιάννης, Ξανθάκης Αντώνιος, Φιοράντη Μαρία (εις μνήμη γονέων και συζύγου Σίμου).

25 Ευρώ πρόσφερε: Τσολακάκης Σταμάτης.

20 Ευρώ πρόσφεραν: Φρέξη Κατίνα, Ανώνυμος, Λίζα ..., Δαμιανού Ζωζεφίνα, Δασκαλάκη Μαρουσώ, Ξενοπούλου Φραγκίσκα, Καλουμένου Αγνή (εις μνήμη συζ. Νικολάου και υιού Μιχαήλ), Σαργολόγου Ελπίδα, Βουτσίνος Κλαύδιος, Ρούσσου Αγνή, Γεώργια Ιωσηφίνα, Ανδριώτης Πέτρος, π. Βιδάλης Μάρκος, Βακόνδιος Παύλος, Κρητικού Ορσαλία, Ευστρατιάδης Παντελής.

10 Ευρώ πρόσφεραν: Παλαμάρη Λουκία, Πρίντεζη Νικολέττα, Αλβέρτη ΄Ιρις, Βίδος Ιάκωβος, Πιπέρης Φραγκίσκος, Φωσκόλου Ελένη.

5 Ευρώ πρόσφεραν: Ξενοπούλος Κ., Αλεξάκης Άρης, Λαδά Μαρία, Σπυράκη Κ., Μποτετζάγιας Ανδρέας, Κοσκιέρης Άγγελος, ΜαραγκούΣπεράντζα, Αρμάου Ανεζούλα.

Σας ευχαριστώ όλους για τις προσφορές σας.

Το περιοδικό «*Το Φρούριο της Τήνου*» συντηρείται από τις προσφορές των ευλαβών και των προσκνητητών της Ιεράς Καρδιάς του Ιησού, γι' αυτό και κάθε προσφορά σας είναι ευπρόσδεκτη. **Όμως, αν κάποιος φίλος σας επιθυμεί να το λαβαίνει**, δώστε μας το όνομα και τη διεύθυνσή του, και θα του το στείλουμε δωρεάν.

**π. Σεβαστιανός Φρέρης τηλ. 6978 194922
κ. Μαρία Μαραγκού τηλ. 210 8835911**

Πανηγύρι 2006

*Από την επίσκεψη
των Αυστραλών
Νέων*

*Από την επίσκεψη
των Αυστραλών
Νέων*

"Το Φρούριο της Τήνου"

Τριμηνιαίο Δελτίο Ειδήσεων
Πανελληνίου Προσκυνήματος
"Ιερά Καρδιά του Ιησού"
Τ.Θ. 181

Εξώμβουρο - 842 00 Τήνος
Τηλ. 228 304 1364

E-mail: jestinos@otenet.gr

<http://www.catholic.gr/ierikardia/index.html>

Νέοι και έφηβοι από τη Σύρο.

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1091/9 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 2588

"Το Φρούριο της Τήνου"

Ιδιοκτησία: Μονή Ιησουϊτών
Εκδότης - Διευθνήτης: π. Σεβαστ. Φρέρης
Διεύθυνση: Μονή Πατέρων Ιησουϊτών
Τ.Θ. 181
Λουτρά - 842 00 Τήνος
Τηλ. 228 305 1492
Κιν. 6978 194922

Διαχείριση - Αποστολή:
κ. Μαρία Μαραγκού
Σμύρνης 27 - 104 39 Αθήνα
Τηλ. 210 883 5911

Ετήσια Συνδρομή: 5 €
Ηλεκτρονική στοιχειοθεσία - Εκτύπωση

Τοπικοί Αντιπρόσωποι:

- Βουτσίνος Ιωάννης: 210 962 4253
- Πόντη Φραγκίσκα: 210 933 3018
- Δακορώνιας Ιωσήφ: 228 104 2274
- Πρίντεζη Ι. Γεωργία: 228 108 2020
- Ρούσσοσ Ιωάννης: 228 107 1410

Απρίλιος - Ιούνιος 2006
Τεύχος 167 - Έτος 41°